

Zomrel posledný politický väzeň

V levočskej nemocnici zomrel vo štvrtok kňaz Štefan Javorský, ktorého komunistický režim krátko pred revolúciou v roku 1989 väznil ako zrejme posledného československého politického väzňa. Za šírenie náboženstva medzi mládežou ho prenasledovali dlhé roky, vo väzení bol viackrát.

„Počas novembrových udalostí na Václavskom námestí v roku 1989 kňaz Václav Malý žiadal vtedajšiu komunistickú vládu o prepustenie posledného politického väzňa ČSSR,

dona Štefana Javorského, čo sa do 24 hodín aj stalo,“ povedal Rastislav Hamráček, hovorca slovenskej provincie saleziánov dona Bosca.

Javorského vysvätil v Krakove v roku 1965 tamojší arcibiskup Karol Wojtyła, neskorší pápež Ján Pavol II.

Po roku 1969 pôsobil ako kňaz v Krompachoch, Rimavskej Sobote, Plešivci a v Muráni pri Revúcej. Práve pre intenzívnu pastoračiu v Muráni na neho vydali zatykač. (čtk)

SME, 14.4.2007

Stretnutie Georga Busha s pápežom Benediktom XVI.

Americký prezident George Bush sa v júni stretne s pápežom Benediktom XVI. vo Vatikáne. Oznámili to dnes predstavitelia sv. stolice. Júnové stretnutie bude 1. súkromnou Bushovou audienciou u hlavy katolíckej cirkvi. Presný dátum stretnutia Vatikán ešte nestanovil. George Bush odcestuje v júni do Európy, kde sa zúčastní aj summitu 7 priemyselne najvyspelejších krajín sveta a Ruska skupiny G8 v Nemecku.

Rádio Lumen, 20:00, 14.4.2007

Spor medzi Vatikánom a Izraelom

Vzťahy medzi Vatikánom a Izraelom sa opäť skomplikovali. Dôvodom je vyhlásenie vatikánskeho veľvyslancu v Izraeli, že sa zajtra nezúčastní na výročnej pamiatkovej slávnosti za obete holokaustu v jeruzalemskom múzeu Jad Vašem, pretože múzeum negatívne vykreslilo pápeža z obdobia 2. svetovej vojny Pia XII. Monsignor Antonio Franco vyhlásil, že bude bojkotovať túto slávnosť, pretože text pod fotografiou „vojnového pápeža“ tvrdí, že Pius XII. bol v rokoch 1939 - 1945 apatický k vyhladzovaniu židov. Podľa Franca fotografia „uráža celú katolícku cirkev“.

Peter Dodek, Šport, 14.4.2007

Pápežova kniha

Pápež Benedikt XVI. predstavil svoju prvú knihu. Dielo má názov Ježiš Nazaretský a podľa slov pápeža je jeho vnútorným pohľadom na život a učenie spasiteľa. Podľa kritikov je však nepriamou odpoveďou na kontroverzný bestseller DaVinciho kód.

450 stranové dielo začal Benedikt XVI. písať ešte ako kardinál Ratzinger. Vo svojich úvahách sa nevyhol kritike modernej doby, ktorá je podľa jeho slov príliš materialistická. V každom prípade medzi riadkami možno vycítiť aj nepriamu odpoveď na kontroverzné diela o Ježišovi, ktoré doslova prevalcovali kníhkupectvá.

Christoph Schonborn, viedenský arcibiskup: „Všetky tie na fantázii založené názory o Ježišovi, ktorého postavili do role revolucionára alebo milenca Márie Magdalény môžete zabudnúť.“

Ako prví si knihu budú môcť prečítať v Taliansku, Nemecku a Poľsku, kde vyjde už tento pondelok pri príležitosti 80-tych pápežových narodenín. Anglická verzia by sa na pulty mala dostať 15. mája a v pláne je aj preklad do ďalších 16 jazykov.

Natália Babincová

TV Markíza, 19:00, 14.4.2007

Likvidácia mužských rehoľných rádov s názvom Akcia K

Presne pred 57 rokmi obsadili príslušníci ľudových milícií Verejnej bezpečnosti a Štátnej bezpečnosti všetky mužské kláštory v celom socialistickom Československu. Krycí názov pre túto násilnícku likvidáciu mužských rehoľných rádov bol Akcia K. Vďaka brutalite sa do našej histórie zapísala ako barbarská noc. Okrem násilia celú akciu sprevádzalo ničenie a roz-

krádanie kláštorného majetku. Akcia K mala rehoľníkov prinútiť, aby sa vzdali svojho spôsobu života, taktiež mala oslabiť ich vplyv na ľudí.

Rehoľníkov umiestnili do sústredovacích kláštorov v Hronskom Beňadiku, Podolínci, Šaštíne a v Jasove, kde ich izolovali a strážili ozbrojenci, ktorí obmedzovali ich pohyb a osobnú slobodu. Pred-

stavení a takzvaní najreakčnejší skončili v kárnom kláštore v Pezinku. Tých, u ktorých predpokladali pozitívny vzťah ku komunistickému režimu, rozmiestnili do farností. V rámci Akcie K a pri ďalších zásahoch proti mužským rehoľiam, internovali viac než tisíc rehoľníkov. Podobný osud stihol aj ženské rády. Tento zásah nazvali Akcia R.

Rádio Lumen, 17:30, 13.4.2007

Kukláč, ktorý sa stal kaplanom

Bol v zásahovej jednotke, ktorá likvidovala vzburu väzňov v Leopoldove. Poznal najbiednejšie podsvetie starej Bratislavy. Dva roky robil vodiča záchrannárskej sanitky nemocnice ministerstva vnútra. Keď Pápež Ján Pavol II. po druhý raz navštívil Slovensko, po zuby ozbrojený zabezpečoval jeho ochranu. Tretikrát mu už ako diakon prislúhoval pri omši v Banskej Bystrici. Bývalý kukláč, dnes kaplán breznianskej nemocnice, **JAROSLAV MÁČOVSKÝ**.

Pomáhať chudobným a chorým je leitmotívom Biblie. Konať dobro v zmysle „človeče, som tu pre teba“ vyplýva aj z mnohých povolaní. Napríklad lekárom, úradníkom, učiteľom, politikom. A najmä povolaným. Tí musia šíriť dobro nad všetky priemery. Altruizmus a schopnosť obetovať sa majú totiž kňazi „v popise práce“.

Jaro Máčovský z Dolného Ohaja vyštudoval strojnícku priemyslovku. Rok robil opravára techniky v tamojšej škrobárni. Hoci bol z pobožnej rodiny a montérky neboli práve to, čo chcel v živote dosiahnuť, na sutanu nepomyslel ani vo sne. Chcel však robiť niečo, z čoho bude zjavné, že ochraňuje slušných a spravodlivých. Rozhodol sa pre policajnú školu. Keď končil, menil sa politický systém, Slovensko sa stalo samostatným štátom. Z prvej várky absolventov postavilo ministerstvo vnútra prvý policajný pohotovostný útvar. Do rozpadu federácie bol iba v Prahe. Chlapí vyfasovali maskáče, nepriestrelné vesty, kukly a všetko, čo ostrí chlapi na výkon práce potrebujú. Máčovský tiež. A dostal rajón. Staré Mesto. Hotel Kyjev, Námestie SNP, Šafaříkovo námestie, železničná a autobusová stanica. Najatraktívnejšie prostredie pre lumpov, vreckárov, autičkárov, vekslákov a prostitútky.

Blížni na ulici

„Videl som najšpinavšie kúty, z ktorých si bezdomovci urobili nocľaháreň aj žumpu. Zasmradené pivničné priestory, odkiaľ sme ich deložovali pre sťažnosti nájomníkov,“ spomína na divoké obdobie Máčovský. Nikdy napríklad nezabudne na vedro, v ktorom namáčali chlieb z kontajnerov. Ako chlapec z dediny si myslel, že asi niečo chovajú. Bolo pre nich. Po čase bezdomovci z chleba vytlačili vodu, nechali ho obschnúť a jedli. Rozprávali mu, prečo skončili na ulici. Väč-

šinou si svoj podiel viny prikrášlili, mnohí brilantne klamali, ale boli aj takí, ktorých zlomili vážne problémy, dali sa na alkohol, prestali pracovať, zanedbávali rodinu, až jedného dňa zistili, že „do zámky neapasuje viac ich kľúč“. Keď Paľa oslovil menom, povedal: „Tak to som roky nepočul. Pomaly neviem, ako sa volám“.

„Nestal som sa policajtom pre plat ani pre výložky. Nevstupoval som do domácností preto, aby som videl krv, ale brániť manželku pred tyranom, deti pred nezodpovednými rodičmi, „čistých“ od nafetovaných. Mal som svoju prácu rád. Dávala mi pocit správnej voľby a užitočnosti.“

Prišlo to samo

Že je Máčovský veriaci a že má o kresťanstve široký prehľad, vedeli v Dolnom Ohaji aj kolegovia, s ktorými chodil v hliadke. Často im vykladal z Písma. Dokonca dialkovo študoval teológiu. Chcel si rozšíriť vedomosti, zdôvodniť hĺbku svojej viery na poznaní, stať sa katechetom, viesť normálny civilný život, založiť si rodinu. Potom však prišiel jeden okamih, a vedel, že všetko zanecháva. Túžby, futbal, nepodstatné radosti. Stane sa kňazom. Opustil Bratislavu. Potreboval sa dostať ďalej od ulíc a ľudí, ktorí by mu to pripomínali. Rozhodol sa pre seminár v Badíne. „Ak dnes stretnem niektorých bývalých kolegov - policajtov a poviem im, že som kňaz, hneď ma ubezpečujú: Ja mám deti pokrstené a chodím do kostola. Pokiaľ si to práve nevymysleli, som, samozrejme, rád.“

Nič nie je náhoda

Presunúť policajta z centra hlavného mesta na iné pracovisko bolo za mojej éry takmer nemožné. „Bolo nás málo. Neakceptovali sa žiadosti ani chlapom, čo mali deti a chceli pôsobiť bližšie k miestam svojho bydliska. A pritom ja som bol o tri dni sanitkárom záchranky! Považujem to za Boží úmysel. Dal mi poznať inú formou utrpenia,“ pokračuje Máčovský, ktorý bol aj pri tom, keď lekári hovorili o zázraku. Ďalší zvláštny zážitok sa odohral pri jednej z jeho ciest do Bratislavy. Na frekventovanej ulici uprostred davu ho zastavil muž. „Som hladný,“ povedal. Spomedzi stovák ľudí, ktorí prechádzali okolo, si vybral práve Máčovského. Nie, nebol v kňazskom. Zobral ho do Mc Donal-

da. „Personál sa snažil toho človeka vyhodit', ja som povedal nie, prišli sme spolu a spolu sa najeme. Spoznal som v ňom agresívneho chlapa, dílera drog, ktorého sme párkrát predviedli na vypočúvanie, a nebolo to v rukavičkách. Jedol veľmi dlho. Dostal som príležitosť nakŕmiť človeka, ktorému som možno ublížil.“

Kaplán Jaroslav Máčovský je v súčasnosti duchovnou oporou chorých v nemocnici v Brezne. Okrem toho vyučuje náboženstvo na stredných školách. Chodí k pacientom dliečovacieho oddelenia. Snaží sa, aby neupadali na chuť žiť a nestrácali nádej. „Keď si spievame: čo som sa po horách nachodil, mením slová aj rytmus: čo som sa chorých natešil. Keď sa smejú, ukazujem im na ústa: „Moji milí, vy ste kandidáti na nebo, lebo nemáte zuby. V pekle by ste sa neohriali. Nemáte čím škrípať. A pre istotu im pripomeniem svoje podobstvo: Ak sa už neuvidíme na púti, uvidíme sa Doma,“ dodáva. **Alžbeta Kyselová**

SME, 14.4.2007

Deň katolíckych učiteľov

Ján Belasál je patrónom katolíckych učiteľov na celom svete. 7. apríl ako spomienka na tohto významného svätca sa oslavuje ako Deň katolíckych učiteľov. Pri príležitosti tohto sviatku učiteľský zbor z gymnázia sv. Andreja z Ružomberka navštívil katolícke gymnázium v Třebíči v ČR. Informuje riaditeľ gymnázia sv. Andreja v Ružomberku Stanislav Bela.

„Počas pobytu v Třebíči nás privítal aj dekan miestnej farnosti a pri slávnostnej svätej omši vystupoval so spevom profesorský zbor gymnázia svätého Andreja. V rámci poznávacej časti trojdňového pobytu sme navštívili baziliku sv. Prokopa, židovskú štvrť, židovský cintorín, synagógu, trebičsky zámok, ale aj nádherný zámok v Jaroměřiciach spolu s bazilikou sv. Margaréty. Riaditelia obidvoch gymnázií sa dohodli na študijnom výmennom výlete študentov tretieho ročníka, na spoločných projektoch a na recipročnej návšteve profesorského zboru z Třebíča v Ružomberku.“ **Rádio Lumen, 17:30, 15.4.2007**

V meste pribudne denné centrum pre bezdomovcov

BRATISLAVA Život bezdomovcov v hlavnom meste bude opäť o niečo ľahší. V nízkoprahovej nocľahárni Depaul na Ivanskej ceste, ktorú títo ľudia budú môcť využívať aj po zvyšok roka, majú totiž pribudnúť ďalšie služby. Už v najbližšom čase by sa tu malo zriadiť denné centrum, kde by ľudia bez domova našli zdravotné ošetrovanie, starostlivosť, ale napríklad aj pomoc pri hľadaní práce. „Väčšinou sú to bezdomovci, ktorých nikde inde nechcú prijať, takže sú odkázaní na nás. Denné centrum plánujeme otvoriť čo najskôr,“ uviedol včera Juraj Barát z katolíckej charitatívnej organizácie Depaul Slovensko. V dennom centre by ľuďom bez prístrešia poskytli aj stravu, oblečenie a možnosť umyť sa. Postarali by sa aj o lekársku pomoc, zamestnanie, poradenstvo či využitie voľného času.

Práve založenia denného centra sa už roky dožadujú združenia pracujúce s bezdomovcami.

Ako príklad uvádzajú skúsenosti zo zahraničia, kde je o takýchto ľuďoch postarané po celý rok, čím sa podarilo znížiť ich počet v uliciach. Podľa informácií Pravdy funguje takto napríklad vo Viedni denné centrum Josi. K dispozícii sú tu sprchy, práčky, sušičky, odkladacie priestory, pobox, telefóny, kuchyňa, jedlo a nápoje, ale aj možnosť prečítať si noviny, využiť internet, zahrať sa a zašportovať si, navštíviť lekára či sociálneho pracovníka. Všetky tieto služby sú pritom bezplatné, financuje ich mesto.

Nocľaháreň Depaul otvorili v decembri minulého roka v bývalom objekte OLO neďaleko letiska. Budovu poskytlo hlavné mesto, ktoré zaplatilo aj pol milióna korún na jej úpravy. Zariadenie malo pôvodne fungovať len cez zimu, aby sa zabránilo úmrtiam bezdomovcov na následky podchladenia, magistrát však zmluvu predĺžil až do septembra tohto roku. „Od pána primátora máme prísľub, že nocľaháreň zachová i počas nasledujúcej zimy,“ prezradil Barát.

Od ostatných útlukov sa zariadenie Depaul líši tým, že doň prijímajú všetkých - bez dokladov, bez peňazí, chorých, nadrovaných aj opitých. Po prijatí však piť nemôžu. „Pri príchode ich kontrolujeme. Nemôžu mať pri sebe alkohol, drogy ani zbrane. Ak im nájdeme nožičky, odoberieme ich

a na druhý deň vrátíme,“ vysvetlil vedúci nocľahárne Radovan Gumulák. Priznal, že niektorí návštevníci sú veľmi vynachádzaví, preto treba prehľadávať i okolie budov, kde si zvyknú schovávať fľaše s alkoholom.

Podľa Gumuláka majú prevahu neprispôsobiví bezdomovci, núdza však nie je ani o vážne prípady. Vo štvrtok v noci sem napríklad z nemocnice priviezli vyše 40-ročného muža s amputovanou nohou, ktorého nemali kam dať. Nemal nič, nedali mu ani barly. „Stáva sa, že nám zdravotné sestry volajú a pýtajú sa, či sem môžu poslať pacientov, neraz invalidov,“ približuje vedúci.

Bezdomovcov však prijímajú len na noc, a to do dvoch častí budovy. V jednej sú tí bez dokladov a peňazí, v druhej takí, čo si za lepšiu nocľah zaplatia 20 korún. Niektorým sa už po-

darilo postaviť na nohy. Organizácia Depaul pre nich vybavuje aj brigády. Záujemcov je podľa Gumuláka dosť.

Konfliktov býva málo. „Zasahovať sme tu museli len šesť ráz,“ potvrdila Pravde náčelníčka bratislavskej mestskej polície Zuzana Zajacová. „Išlo o menšie bitky a roztržky. Akurát v januári tu jeden narkoman napadol druhého bezdomovca, pretože chrápal. Rozbil mu hlavu.“ Mestskí policajti s pracovníkmi nocľahárne spolupracujú. Informujú aj ľudí, ktorých nájdu na ulici, aby toto zariadenie využili. V prípade potreby ich tam dovezu.

Prínos nocľahárne ocenil aj primátor Bratislavy Andrej Ďurkovský. „Chceme mať také zariadenie. Čoskoro pribudne ďalšie, ktoré prevezmeme od Starého Mesta,“ dodal.

PRAVDA, 14.4.2007

Náklady na doterajšiu prevádzku nocľahárne

prispievateľ	suma
Depaul Slovensko	250 000 Sk
Hlavné mesto Bratislava	300 000 Sk
Ministerstvo práce, soc. vecí a rodiny SR	250 000 Sk
Sponzor	360 000 Sk
Kresťania v meste	72 000 Sk
Platiaci nocľahníci	35 000 Sk

Zdroj: Depaul Slovensko

Nocľaháreň Depaul Slovensko

* počet nocľahov: december/január - 2 480, február - 2 631, marec - 3 441, spolu - 8 552 * počet osôb, ktoré tu spali - 457, z toho 385 mužov a 72 žien * pôvod nocľahníkov: 223 z Bratislavy, 216 z iných miest SR, 11 cudzincov (7 z ČR)

Zdroj: Depaul Slovensko

Konferencia Sväté tajomstvá na kresťanskom východe

V Košiciach, v Centre spirituality východ, západ Michala Lacka sa dnes začala medzinárodná dvojdná konferencia Sväté tajomstvá na kresťanskom východe. O jej význame informuje spoluorganizátor Tomáš Majda.

„Význam tejto medzinárodnej konferencie vidíme v tom, že sa nám podarilo zhromaždiť tím odborníkov, katolíckych pravoslávnych teológov, ktorí sa zamýšľajú nad tým ako ďalej, čo sa dá vylepšiť v našich spoločných tradíciách, v našich spoločných dedičstvách, ktoré sme zdedili či už na jednej, alebo na druhej strane a snažíme sa obohatiť jeden druhého o prak-

tické skúsenosti, pretože problémy sú všade a riešenia hľadá každý.“

Na medzinárodnej konferencii v Košiciach sa zišli hostia jednak z domova, ale aj zo zahraničia a konkrétnejšie zo Spojených štátov, Talianska a Etiópie. Hlavnou témou podujatia sú Sväté tajomstvá na kresťanskom východe. Ako pripomenul Tomáš Majda z výstupov medzinárodnej konferencie v Košiciach bude tlačený zborník, v ktorom budú uverejnené všetky prednášky, ktoré odzneli v rámci spomínaného podujatia. **Daniela Pirscheľová**

Rádio Lumen, 17:30, 13.4.2007

Oslavuje Ratzinger aj Benedikt

Vo Vatikáne sa sfúkavajú sviečky a bude sa otvárať pivo. Joseph Ratzinger, pápež Benedikt XVI., oslavuje osemdesiatku. Na jubileum hlavy Katolíckej cirkvi sa usilovne pripravovalo najmä jeho rodné Bavorsko. Snem obcí nemeckej spolkovej krajiny napríklad nechal za stotisíc eur vytvoriť štvormetrovú bronzovú plastiku, ktorá znázorňuje najdôležitejšie zastávky jeho života. Pápežovi krajanovia navyše Benediktovi poslali osemdesiat fliaš luxusného bavorského piva a štyridsať Bavorov mu na audiencii zahrá skladbu na pastierskych rohoch.

Vo Vatikáne sa ale bude oslavovať dvojnásobne. Vo štvrtok uplynú dva roky odo dňa, keď Ratzinger zasadol na Petrov stolec a stal sa pápežom Benediktom XVI. „Dva roky sú veľmi krátkym obdobím pre dvetisíc rokov starú inštitúciu. No v ničom sa cirkev za Benedikta predsa len zmenila,“ hodnotí pre Pravdu pontifikát nemeckého pápeža James Weiss, profesor cirkevných dejín na Bostonskej univerzite a odborník na moderné pápežstvo. „Po Jánovi Pavlovi II., ktorý spustil víchricu udalostí, zatiaľ pokojné pápežstvo Benedikta prinieslo utíšenie a čas na rozmýšľanie.“

Odlišná dynamika pápežstva však nie je jediný rozdiel medzi Benediktom XVI. a Jánom Pavlom II. Hoci bol Ratzinger ako mocný šéf Kongregácie pre náuku viery vyše dvadsať rokov najbližším spolupracovníkom svojho predchodcu, za dva roky sa zmenil pohľad Vatikánu na niektoré dôležité oblasti. Cirkev ako konzervatívna inštitúcia však zmeny príliš neohlasuje, upozorňuje Weiss.

Hlavným rozdielom medzi pápežmi je podľa historika dôraz na sociálnu spravodlivosť. Zatiaľ čo Ján Pavol II. bol veľkým zástancom pomoci pre zmiernenie chudoby či zmeny utlačateľských režimov, počas Benediktovho šéfovania cirkvi sa tieto otázky dostali do úzadia. „Za celých 28 rokov, ktoré bol Ratzinger kardinálom, neprejavil o tieto veci väčší záujem,“ tvrdí Weiss.

Benedikt XVI. zmenil aj prístup cirkvi k iným vierovyznaniam či už

sú to protestanti alebo nekresťania. „Trvá na omnoho jasnejšie určených hraniciach. Ján Pavol II. napríklad podporil spoločné modlitby za mier v Assisi s predstaviteľmi svetových náboženstiev. Vtedajšieho kardinála Ratzingera to šokovalo,“ pripomína americký historik. Benediktov prísne teologický prístup však narazil hneď pri prvej príležitosti. Keď pápež zacitoval zo stáročia starého diela, v ktorom bol islam označený za násilné náboženstvo, vyvolalo to obrovské protesty moslimov na celom svete.

Vatikán sa po nástupe Benedikta začína meniť aj formálne.

„Ján Pavol II. povoľoval rôzne obmeny obradov a páčila sa mu spontánnosť verejných vystúpení. Benedikt je upätejší,“ vysvetľuje rozdiely Weiss. Ani nový pápež sa však nevyhol zmene imidžu. Ešte ako kardinál si za svoju tvrdosť a nekompromisný prístup k otázkam viery vyslúžil prezývku Boží rotvajler, to je však už dva roky minulosťou.

Mnohí ľudia v cirkevných kruhoch zmenu štýlu pápežstva prijali s úľavou. Hoci bol Ján Pavol II. nesmierne populárny medzi ľuďmi, cirkev ako inštitúcia trpela, hovorí historik. „Predchádzajúci pápež trávil tak veľa času s ľuďmi a na cestách, že bol veľký problém zastihnúť ho vo Vatikáne. Cirkevné inštitúcie trpeli nedostatkom dohľadu. Mnohí cirkevní hodnostári si preto vydýchli, keď Benedikt venuje omnoho viac času vnútrocirkevným záležitostiam,“ myslí si odborník z Bostonskej univerzity.

Pápež oslavuje

1927: Narodil sa 16. apríla v bavorskej obci Marktl am Inn.

1951: Vysvätili ho za kňaza

1977: Stal sa mníchovským arcibiskupom, o štyri mesiace ho pápež Pavol VI. vymenoval za kardinála.

1981: Pápež Ján Pavol II. ho vymenoval na čelo Kongregácie pre náuku viery

2005: 19. apríla ho zvolili za pápeža, prijal meno Benedikt XVI.

Miloslav Surgoš (c) Perex, a.s.
PRAVDA, 16.4.2007

Pápež oslavoval

Pápež Benedikt XVI. včera s veriacimi oslávil svoje 80. narodeniny, ktoré pripadajú na dnes. Omša na jeho počesť a za jeho účasti sa konala na Svätopeterskom námestí vo Vatikáne. Okrem kardinálov na ňu prišlo niekoľko tisíc veriacich.

Benedikt XVI., ktorý stojí na čele katolíckej cirkvi bezmála dva roky, sa pod civilným menom Joseph Ratzinger narodil 16. apríla 1927 v Bavorsku.

Na omšu do Vatikánu zavítalo aj množstvo jeho krajanov, ktorí boli oblečení do tradičných bavorských krojov a mávali nemeckými vlajkami, keď ich pápež privítal v ich rodnom jazyku.

Oslavy pápežových narodenín sa konali aj na mnohých miestach v Nemecku. (čtk), SME, 16.4.2007

Z pápežovho rodného domu je múzeum

MNÍCHOV (ČTK) - Najväčšou turistickou atrakciou juhovýchodného Bavorska je pápež Benedikt XVI. Zatiaľ čo pred dvoma rokmi odľahlý kút spolkovej krajiny navštívilo sotva dvetisíc turistov ročne, po zvolení kardinála Josefa Ratzingera stúpol počet návštevníkov na 250-tisíc. Pápežovo rodisko, obec Marktl am Inn, im od včera ponúka ďalšiu atrakciu pápežov rodný dom.

„Je to pozhnanie pre celý región,“ pochvaľuje si starosta trojtisícovej obce Hubert Gschwendtner. Múzeum ponúka texty a obrázky, ktoré rozprávajú o živote prvého nemeckého pápeža od roku 1523. Samotná hlava katolíckej cirkvi si neželala honosné miesto, len priestor na „dôstojné stretávanie sa s otázkami viery“. Aj tak však rekonštrukcia domu z polovice 18. storočia stála vyše stotisíc eur.

O dom sa po zvolení Ratzingera za pápeža uchádzalo vyše štyristo záujemcov o kúpu vrátane arabského šejka. Napokon ho kúpila cirkevná nadácia. PRAVDA, 16.4.2007

Pápež v novej knihe o Ježišovi kritizuje Západ

Pápež Benedikt XVI. včera, v deň svojich 80. narodenín, dal zamestnancom vo Vatikáne deň voľna a mimoriadnu odmenu 500 eur.

V ten istý deň vyšla aj pápežova nová kniha Ježiš Nazaretský (na snímke REUTERS). Dielo, ktoré začal písať ešte ako kardinál Joseph Ratzinger, označil za čisto osobnú meditáciu o živote a učení Krista.

Ústredným motívom sú pochybnosti o tom, či bol Ježiš skutočne synom Boha, ako to učí cirkev, alebo len kazateľ či rebel proti rímskym vládcom. „Pokúsil som sa prezentovať Ježiša z evanjelií ako reálnu osobu,“ napísal pápež a dodal, že kniha v žiadnom prípade nie je oficiálnou súčasťou cirkevného učenia. Podľa pozorovateľov je kniha nepriamym odmietnutím rôznych špekulatívnych verzií Kristovho života, ktoré sa objavili aj vo svetovom bestselleri Da Vinciho kód. Pápež v knihe kritizuje i západný konzumný spôsob života, negatívne pôsobiaci na africké národy. (tasr, sita), SME, 17.4.2007

OSLAVOVAL SKROMNE

Osemdesiate narodeniny pápeža oslávili najmä jeho priaznivci

Pápež Benedikt XVI. v deň svojej osemdesiatky dal zamestnancom vo Vatikáne deň voľna a mimoriadnu odmenu 500 eur. Sám mal na programe iba obed s kardinálmi a koncert klasickej hudby.

Na koncerte, usporiadanom na pápežovu počesť, sa zúčastnila aj herecká diva Sofia Loren (72). Benedikt XVI. podľa slov jeho tajomníka Georga Gänsweina dostal množstvo darčiekov vrátane CD, kníh, kvetov a veľkého plyšového medveďa.

Narodeniny spolu s druhým výročím zvolenia za hlavu Katolíckej cirkvi, ktoré pripadne na štvrtok, oslávil pápež v nedeľu omšou na vatikánskom Námestí svätého Petra. Na omši sa zúčastnilo okolo 50-tisíc pútnikov.

Patriarcha ruskej pravoslávnej cirkvi Alexej II. v pondelok Benedikta označil za „úprimného a hlboko zbož-

Pápež sa priblížil k veriacim, myslí si cirkevný historik

Už teraz, po dvoch rokoch pôsobenia Benedikta XVI., sú lepšie predpoklady na dialóg medzi kresťanmi a moslimami, ako boli predtým. Povedal to pre Pravdu Vinzenz Pfnür, nemecký cirkevný historik a bývalý žiak pápeža Benedikta XVI., ktorý prednáša na Fakulte katolíckej teológie Univerzity v Münsteri. Pápež sa dožíva osemdesiatky. V úrade je však iba dva roky, väčšinu života strávil ako teológ, profesor, biskup a kardinál. Aký bol?

Dnešný pápež, predtým nemecký kardinál Joseph Ratzinger, bol profesorom na univerzitách vo Freisingu, Bonne, Münsteri, Tübingene a Regensburgu. Počas pôsobenia v Münsteri bol žiarivou hviezdou katolíckej teológie. Na jeho prednáškach bolo vždy plno. Najväčšia poslucháreň v Münsteri nebola schopná ponúknuť miesto všetkým záujemcom. Vedel totiž pútať a hodnoverne spájať teológiu so životom, s aktuálnymi otázkami. Obdivuhodná bola jeho inteligencia, skvelá pamäť, prenikavá analýza problémov, schopnosť jasne a jednoducho vysvetľovať, hovoriť bezchybne aj vtedy, keď improvizoval. Hoci bol uznávaný, zostal ľudsky skromný, láskavý, dobrotivý a zachoval si zmysel pre humor. Aký je dnes? Zmenilo ho postavenie, keď už pred zvolením za pápeža ho pokladali za najmocnejšieho muža Vatikánu, prísneho a konzervatívneho strážcu čistoty náuky viery?

Vo svojej ľudskej podstate sa nezmenil ani ako biskup, ani ako kardinál, ani ako pápež. Zmenila sa iba jeho povest', napríklad v časoch vplyvu marxizmu na študentov teológie ho označovali za vinníka. Podsúvali mu aj to, že ho podplácala CIA. K tomu sa ešte pridal nemecký antirímsky afekt. Pritom robili Ratzingera zodpovedným za všetko, čo prišlo z Ríma, často neprávom. Spoznali ste ho, keď ste

obaja boli mladí. Kedy ste sa videli po prvý raz?

S Josephom Rátzingerom som sa po prvý raz stretol v školskom roku 1956/1957 na Filozoficko-teologickej vysokej škole vo Freisingu. Spájalo nás aj to, že obaja sme z Bavorska. Spomínam si naňho ako na srdečného muža. Nás študentov často pozýval k sebe domov na obed a diskusie. Vedel nás počúvať. V úzkom kruhu sa dokázal zabávať na dobrých vtíloch. Má pápež na také schôdzky ešte čas?

Áno, má a je na nich priateľský a prístupný ako predtým. Krúžok sa sformoval zo skupiny jeho doktorandov v Regensburgu po tom, čo Ratzingera vymenovali za biskupa. Stretávali sa raz do roka. Teraz na stretnutia pozývajú aj tých, čo u neho promovali už skôr. Krúžok je medzinárodný a má 52 členov. Priblížil sa pápež k veriacim? Je dnes situácia, aj v Nemecku, kde bolo po jeho zvolení počuť kritiku, iná?

Hodnotenie pápeža sa v Nemecku prekvapujúco zmenilo na kladné. Myslím, že to súvisí s tým, že ľudia sa s ním teraz mohli osobne stretnúť v Kolíne, na svetových dňoch mládeže, vo Varšave alebo v rodnom Bavorsku tak ako v časo- soch, keď bol profesorom,

zažiť jeho skromné, láskavé správanie, aj jeho nadanie vedieť jednoducho vysvetliť vieru. Čo možno očakávať ďalej?

Dúfam, že sa Benediktovi XVI. podarí opäť obnoviť cirkevné spoločenstvo medzi západnou a východnou cirkvou a prehĺbiť dialóg medzi náboženstvami. Napriek pobúreniu moslimov nad jeho výrokmi o islame vlni v Regensburgu sú podľa môjho názoru už teraz lepšie predpoklady na dialóg medzi kresťanmi a moslimami, ako boli predtým. Dana Čikelová (c) Perex, a.s.

PRAVDA, 16.4.2007

ného kresťana, ktorý hovorí zo srdca“.

Jeho narodeniny takisto oslavovali v bavorskom mestečku Marktl am Inn, kde sa budúci pápež 16. apríla 1927 narodil. Za kňaza ho vysvätili v roku 1951. Svoju kariéru za-

čal ako profesor teológie a v marci 1977 sa stal mníchovským arcibiskupom. Neskôr stál na čele vatikánskej Kongregácie pre doktrínu viery.

Michal Ambrovič,
Plus jeden deň, 17.4.2007

Slovákov má pápež rád

Rozhovor s biskupom Jozefom Zlatňanským

Blízky spolupracovníkom kardinála Josepha Ratzingera vo vatikánskej Kongregácii pre náuku viery bol slovenský biskup Jozef Zlatňanský.

Ich spolupráca trvala 16 rokov. Zlatňanský, ktorý dnes žije v Topoľčiankach, spomína na tieto roky veľmi rád.

Predchádzajúci pápež Ján Pavol II. sa netajil náklonnosťou k Slovákom, ktorí mu lásku opätovali. Aký vzťah má k nám Benedikt XVI.?

- Dobrý vzťah k Slovensku má aj súčasný pápež. Niekoľkokrát bol u nás na návšteve, začiatkom 90. rokov vystúpil ešte ako prefekt Kongregácie pre náuku viery s prednáškou v Bratislave.

Môžeme sa v dohľadnom čase tešiť na jeho návštevu?

- Benedikt XVI. by k nám zavítal veľmi rád. Vek a zdravie mu však neumožňujú príliš časté cestovanie a na programe jeho zahraničných návštev sú aj dôležitejšie krajiny, než je Slovensko.

Aký človek je Benedikt XVI.?

- Je to hlboko veriaci a veľmi vzdelaný muž. Má jasné pohľady na veci morálky a viery, čo sa odzrkadľuje aj v jeho príhovoroch. Povahovo je iný typ ako bol Ján Pavol II., ktorého si však veľmi vážil a nadväzuje na jeho činnosť.

Zdá sa však, že Ján Pavol II. mal bližšie k ľuďom...

- Je pravda, že súčasný pápež je viac

uzavretý do seba, veď dlhé roky sedel za stolom a písal knihy. Človek má však pre neho veľkú hodnotu. Na audienciách sa až do vyčerpania venuje veriacim, podáva im ruky a zhovára sa s nimi. Príťahuje davy rovnako ako Ján Pavol II.

Aký postoj mal ešte ako kardinál ku komunizmu?

- Vždy sa modlil za duchovných v komunistických krajinách. Ako pravá ruka Jána Pavla II. sa s ním radil aj v týchto otázkach.

Udržujete s Benediktom XVI. kontakty aj po jeho nástupe na Petrov stolec?

- Odkedy sa stal pápežom, je veľmi zaneprázdnený a má veľa povinností. Naposledy som ho osobne videl na audiencii, keď som odchádzal z Vatikánu. Teraz som mu blahoželal k narodeninám a druhému výročiu zvolenia za pápeža. **np**

AKÝ JE V SÚKROMÍ

- Pápež Benedikt XVI. je v súkromí človek s miernou a starostlivou povahou. Má osobné kúzlo, ktoré vie dobre uplatniť napríklad na stretnutí s mládežou v Kolíne nad Rýnom.

- Je milovníkom mačiek. Hrá dobre na klavíri, k jeho obľúbeným skladateľom patria Wolfgang Amadeus Mozart a Ludwig van Beethoven. Hovorí plynuľe šiestimi jazykmi. **HN, 16.4.2007**

Hlava katolíckej cirkvi oslavuje 80. narodeniny

Pancierový kardinál či intelektuál na pápežskom stolci. Aj to boli prívlastky, ktorými hodnotili Benedikta XVI. krátko po jeho zvolení. Hlava katolíckej cirkvi dnes oslavuje 80. narodeniny. Tento týždeň uplynú aj 2 roky od chvíle, keď sa stal pápežom.

Pápež Benedikt XVI. dal dnes zamestnancom vo Vatikáne deň voľna a oslavu usporiadal len v malom okruhu kardinálov pri obede a koncerte klasickej hudby. Od zvolenia do úradu stihol napísať encykliku s názvom Boh je láska, Dokument o eucharistii ale aj knihu vo forme osobnej meditácie o Ježišovi. Publikácie už predávajú v Taliansku, Nemecku a Poľsku.

Natočené: Ľudovít Malík, redaktor SRO, vatikanista: „Pápež sa ale

snaží nadviazať dialóg s vedou, medzi rozumom a vedou, medzi vierou a vedou. To je pre neho prvoradé ako teológa.“

Osobne s vtedajším kardinálom Ratzingerom spolupracoval aj Slovák biskup Jozef Zlatňanský. 16 rokov pôsobil spolu s ním v Kongregácii pre náuku viery. Benedikta XVI. hodnotí ako plachého človeka s osobným prístupom.

Natočené: Jozef Zlatňanský, biskup, bývalý tajomník Komisie pre cirkvi vo Východnej Európe: „Keď chodil do úradu a pred budovu alebo na chodbe sa s ním stretol, on prvý utekal ku nám. Podával ruku. Predbehol často pri otváraní výtahu alebo dverí. Možno človek pozorný na človeka.“

Benedikt XVI. oslavuje svoje 80. narodeniny

30 - kilogramovú čokoládovú tortu, 80 fliaš bavorského piva, ale aj koncert a množstvo gratulácií dostal pápež Benedikt XVI. k dnešným okrúhlym narodeninám. 80-ročný nemecký pápež ich verejne oslávil už včera. Dnes zostal vo Vatikáne, kde sa práve začína koncert rozhlasového orchestra zo Stuttgartu. A práve v Nemecku venujú svojmu slávnemu rodákovi najväčšiu pozornosť. Informuje Peter Stano.

Už krátko pred 4.30 ráno sa pri rodnom dome Josefa Ratzingera v bavorskom mestečku Markt am Inn zhromaždili veriaci, aby si pripomenuli presný čas jeho 80. narodenín. Želám mu zdravie, veľa síl a dlhý život, aby mohol byť dlho v úrade, povedala jedna z účastníčok následnej svetelnej procesie agentúre Reuters. Stovky ľudí z Bavorska prišli zablahoželať Benediktovi ešte včera na Námestie sv. Petra do Vatikánu, čo pápeža očividne potešilo.

Pápež Benedikt XVI.: „S obzvlášť veľkou radosťou pozdravujem návštevníkov a pútnikov z nemecky hovoriacich krajín. Ďakujem, že ste tu. Vidím veľa bavorských zástav a krojov. To mi otvára srdce a teším sa.“

Pápež si okrem 80-ky o pár dní pripomenie aj 2. výročie nástupu do funkcie. Podľa znalcov za ten čas potichu zmenil štýl vládnutia vo Vatikáne a snaží sa zmiernovať rozdiely medzi konzervatívnymi a pokrokovejšími duchovnými. Taliansky expert na Vatikán Marco Politi pri nemeckú televíziu ARD spresňuje:

Marco Politi, taliansky expert na Vatikán: „Pápež Benedikt sa snaží zaviesť kolektívnejší pracovný štýl. Je to štýl veľmi pomalých zmien.“

Pápež má popritom čas aj na písanie. Práve dnes vychádza v Nemecku jeho kniha Ježiš Nazaretský, ktorá sa už stihla stať bestsellerom.

Rádio Slovensko, 18:00, 16.4.2007

Pápež však podľa analytikov nepovolil od dogmatických otázok v oblasti morálky či učenia cirkvi. Prekvapil ale odvážnejšou teológiou. Potvrdzujú to jeho priame slová na adresu islamu ale aj pokrok v dialógu s pravoslávnu cirkvou. **Z. Chudová**

STV2, 21:30, 16.4.2007

O pontifikáte Benedikta XVI. na STV2 uvažovali Jozef Haľko a Stanislav Dzurjanin

MODERATOR: Nora Gubková

HOSTIA: Jozef Haľko, cirkevný historik, Stanislav Dzurjanin, katolícky laik

O pontifikáte Benedikta XVI. budeme uvažovať s Jozefom Haľkom, cirkevným historikom a Stanislavom Dzurjaninom, katolíckym laikom.

Keď Jozef Ratzinger vlastne nastupoval na pápežský stolec, zaznievali veľmi často obavy z toho, že je príliš konzervatívny, čo nemuselo byť najlepšie ani pre samotnú cirkev. Dnes s odstupom dvoch rokov boli na mieste tie obavy tých ľudí, ktorí ich vyslovovali?

Jozef Haľko: „Závisí od toho, ako chápeme slovo konzervatívny. Ak chápeme slovo konzervatívny ako uzavretosť voči problémom sveta, tak tieto obavy sa vonkoncom nepotvrdili, čo dokazuje obrovské množstvo ľudí na Námestí svätého Petra pri rôznych príležitostiach, stretnutiach so Svätým otcom Benediktom XVI. Ak chápeme konzervativizmus ako stálosť v postojoch a názoroch v odovzdávaní toho biblického dedičstva, tak v tomto smere áno, je konzervatívny ale v tom pozitívnom zmysle slova, pretože úlohou pápeža, úlohou aj Svätého otca Benedikta XVI. je odovzdávať ďalej to jadrné, základné evanjeliové posolstvo.“

Pán Dzurjanin, zmenilo sa možno vaše vnímanie kedysi kardinála Ratzingera dnes Svätého otca za tie dva roky alebo máte možno podobný názor ako pán Haľko?

Stanislav Dzurjanin: „Ja môžem súhlasiť s pánom Haľkom. Sledujem Jozefa Ratzingera, odkedy bolo možné vlastne čítať to, čo napísal. Jeho spôsob vyjadrovania samozrejme odzrkadľuje posty, ktoré postupne zastáva, pretože dnes ako najvyšší pastier cirkvi a zdôrazňujem slovo pastier, musí podávať jednoduché pravdy ale bez zjednodušovania. To znamená, jeho niekdajšie univerzitné vety dlhé aj na celý odstavec, sú dnes riadkové alebo pol druhu riadkové ale sú hutné, sú plné.“

Podme možno k tomu najťažšiemu počas tohto rozhovoru a to je to porovnanie s jeho predchodcom. Ján Pavol prelomil mnohé dovtedajšie tabu, rehabilitoval napríklad Galileiho, prispel k pádu komuniz-

mu v Poľsku, vlastne v celej Európe možno a ako prvý uznal, že kresťania v istých obdobiach diskriminovali Židov. Myslíte si, že v tejto odvahe bude mať v podobe pápeža Benedikta XVI. nasledovníka alebo možno si zvolí iný spôsob?

Jozef Haľko: „Tak predovšetkým medzi pápežom Jánom Pavlom II. a Benediktom XVI. nie je nejaká ostrá hranica, že teraz nastúpil niekto, kto s tým, čo bolo predtým, nemal nič spoločné, pretože najmä v čase, keď agonizoval, zomieral Ján Pavol II. tak vyšli na svetlo sveta informácie práve o ich úzkej spolupráci a Ján Pavol II. dokonca v posledných hodinách svojho života špeciálne kardinálovi Ratzingerovi poďakoval za spoluprácu. To znamená, mnohé z toho, čo povedal, urobil a vykonal Ján Pavol II., v pozadí bola iste aj spolupráca, inšpirácia kardinála Ratzingera. Toto je základ pre úvahu, že medzi týmito dvomi pontifikátmi je jednoznačne kontinuita a nie rozpor. To znamená, kardinál Ratzinger samozrejme a pápež Benedikt XVI. teraz samozrejme veľmi svojiským spôsobom ako osoba, ktorá má iný spôsob vystupovania, iný štýl ale obsahovo rovnako, pokračuje v tom, čo ako ste nazvali, prelomil bariéry pápež Ján Pavol II.“

Vy ste naznačili tú kontinuitu ale treba povedať, že ani Vatikán už nie je dávno vo vákuu a aj doba sa môže meniť. Tá špecifická bola aj v prípade Jána Pavla II., možno Benedikt XVI. bude konfrontovaný s úplne inými výzvami. Pán Dzurjanin, čo možno môže urobiť súčasný pápež také, čo vlastne nemohol, objektívne nemohol Ján Pavol II. vtedy?

Stanislav Dzurjanin: „Jeden z momentov, kde sa môže angažovať vlastne Benedikt XVI., niečo viac ako po mesiaci proklamoval počas záverečnej liturgie vo svojej homilii na záver eucharistického kongresu v Bali poslednú májovú nedeľu roku 2005, keď vyhlásil, že berie ako svoju základnú úlohu prácu na obnove viditeľnej jednoty kresťanov. To je niečo, čo Ján Pavol II. urobiť nemohol. Nevieť či len tým, že bol Poliak ale v každom prípade tým, že stál proti táboru, ktorý bol nepriateľský ku kresťanstvu.“

Pán Haľko?

Jozef Haľko, cirkevný historik: „Áno. S tým, čo povedal pán Dzurjanin, môžem len súhlasiť. Pontifikát svojho času Jána Pavla II. sa volal pontifikátom komunikácie a v tejto komunikácii, ako sme to videli napríklad pri návšteve Benedikta XVI. v Turecku, pokračoval napriek všetkým tým ťažkostiam. Dokonca povedal by som, že po tom regenburskom prejave tie veľmi ohnivé reakcie, ktoré boli na zle interpretovaný príhovor pápeža Benedikta XVI., práve na jeho pozadí potom tá návšteva v Turecku a to aj stretnutia s moslimskou komunitou aj pravoslávnu komunitou boli o to významnejšie.“

Áno. Niečo o vlastne vzťahu k moslimom sme naznačili, ale aký je ich vzťah, objektívne povedzme, aj z toho poznania jeho písomností, k iným náboženstvám?

Stanislav Dzurjanin, katolícky laik: „Mohli sme badať už napríklad počas jeho, ak sa nemýlim, septembrovej návštevy Nemecka, počas stretnutia, ekumenického stretnutia, kde sme videli aj z jeho slov aj vôbec z jeho tváre, pápež je veľmi, veľmi milý a sympatický, mohli sme čítať skutočné priateľstvo k ľuďom, ktorí úprimne vyznávajú a žijú svoju vieru v boha.“

Vzťah k stredoeurópskym a tým hlavne postkomunistickým krajinám bol u Jána Pavla veľmi blízky. Ako je na tom Benedikt XVI.? Má povedzme región, kde sa možno očakávať bude, objaviť častejšie alebo nejak dominovať jeho pôsobnosť?

Jozef Haľko: „Už keď za Jána Pavla II. chodili kňazi a biskupi do Ríma, tak to boli signály, že vtedy ešte kardinál Ratzinger je veľmi na pulze doby a na pulze situácie, aj pokiaľ ide o tie stredoeurópske krajiny, konkrétne aj o Slovensku, takže boli niekedy až prekvapení, aké podrobné a čerstvé informácie má o tom, čo sa u nás deje. Ja si osobne pamätám na návštevu kardinála Ratzingera v Bratislave po roku 89. Mal jednu prednášku vo vtedajšom dome Istropolise, kde hovoril o vzťahu medzi zodpovednosťou a demokraciou a už vtedy sme cítili, boli sme ešte bohoslavci, že to, čo hovorí, hovorí ako niečo čo je a ako sa neskôr aj ukázalo, je pre nás veľmi aktuálne. To znamená prišiel a povedal niečo,

čo bolo povedané v pravom čase a na pravom mieste. To znamená, tú našu situáciu zanalyzoval veľmi dobre a to, čo povedal, naozaj bolo veľmi príhodné na tú našu situáciu.“

Ja si neodpusťím jednu vyslovenú svetskú otázku, ktorá sa skôr tak sociologicky kladie politikom. Ale vy ste naznačili, že tých ľudí, ktorých mal osobne možnosť presvedčiť, cítili z neho veľkú dávku empatie. Robilo sa možno niečo ako porovnanie obľúbenosti alebo toho preniknutia jeho predchodcu Jána Pavla II. a teraz súčasného pápeža verejnosťou? Možno nielen medzi veriacimi ale to vnímanie aké je a či sa zmenilo za tie dva roky? Lebo tie obavy tam boli, tými sme začínali tento rozhovor.

Stanislav Dzurjanin: „Pán Hal'ko už naznačil, že tento pápež je obľúbený, že na jeho podujatia prichádzajú ľudia v ohromných množstvách. V tomto týždni bola zverejnená štatistika, že nárast v návštevnosti akcií pápežových bol medziročný o 800-tisíc ľudí, z 3 milióny voľačo na 4 milióny niečo. A samozrejme na začiatku pontifikátu boli pochybnosti, či charizmatického Jána Pavla II. tento racionálny a možno menej emotívny pápež dokáže nahradiť. Či dokáže urobiť

s mládežou to, čo dokázal urobiť Ján Pavol II. To bola jedna veľká otázka. Vieme, že Jána Pavla II. na druhý svet vyprevádzalo plné námestie mladých. Svätopeterské námestie. Tento pápež však dokáže zaujať mladých ľudí aj tým, že použije to, čo získal ako človek pochádzajúci z akademickej obce. Je to univerzitný profesor, ktorý, už som spomenul jeho spôsob vyjadrovania, vie zaujať. On vie ohromiť. Je to erudovaný človek.“

Možno tá jeho osobitosť alebo možno tá najvýraznejšia odlišnosť od jeho predchodcu? Pán Hal'ko, ak by sme to mohli uzavrieť.

Jozef Hal'ko: „Skrátka je to iný typ človeka, ktorý nie je v protiklade k tomu svojmu predchodcovi a práve v tom bola múdrosť tej continuity, že v tých v podstatných veciach, v tých základných líniách kardinál Ratzinger nadviazal na pápeža Jána Pavla II. ale napríklad v spôsoboch jeho nonverbálnej komunikácie alebo iných pre Jána Pavla II. typických veciach sa ho nesnažil nejakým spôsobom kopirovať, pretože by mu to nebolo vlastné. A práve je to o to autentickejšie.“

Páni, srdečná vďaka, že ste prijali naše pozvanie. STV2, 21:30, 16.4.2007

Muža, ktorý vo Virginii zastrelil 32 ľudí a aj seba, identifikovala polícia

Muža, ktorý včera večer na polytechnickej univerzite vo Virginii zastrelil 32 ľudí a vzápätí aj seba, identifikovala polícia. Išlo o juho-kórejského 23-ročného študenta menom Čcho Sung Huj. V oboch prípadoch strelby bola použitá tá istá zbraň. Pápež Benedikt XVI. označil masaker na univerzite za zbytočnú tragédiu.

Rádio Dúha 18:45
17.4.2007

HISTORICKÝ KALENDÁR - 18. APRÍL

1947 - v Bratislave bol popravený prezident Slovenskej republiky (1939 - 1945) Jozef Tiso, rímskokatolícky kňaz.

Narodil sa 13. októbra 1887 vo Veľkej Bytči. Šport, 18.4.2007

Nuncius nakoniec do Jad Vašem išiel

Izraelský Deň spomienok na holokaust sa nakoniec skončil bez diplomatického škandálu. Bez pocitov hanby sa však neobišiel.

Diplomacia mohla včera triumfovať. Vatikánsky veľvyslanec v židovskom štáte sa napokon rozhodol zúčastniť na spomienkovom ceremoniáli v Jad Vašem a nestal sa tak prvým ambasádorom v dejinách, čo by sa tejto udalosti vyhol.

Pôvodne chcel neúčast'ou protestovať proti popiske k pápežovi Piovi XII., ktorý viedol katolícku cirkev v čase holokaustu. Hoci apoštolský nuncius António Franco nezmenil názor na to, že historici Jad Vašem sú nespravodliví k pápežovi, vyhlásil, že nechce ešte viac jatriť rany a prišiel.

Doma sa, naopak, podarilo zadržať ministra financií Avrahama Hirschona, ktorý je podozrivý z toho, že peniaze určené pre Osvieňcim skon-

čili niekde úplne inde. Tradičný pochod živých v Osvieňcime tak mohol sledovať len v televízii.

Celý projekt síce v minulosti založil a roky kráčaľ na čele sprievodu tých, čo prežili holokaust, a mládeže z celého sveta, ale tento rok sa objavili podozrenia, že z jeho fondov si „požičal“ peniaze do vlastného vrecka. V tom prípade, by skutočne nebolo veľmi vhodné, aby sa v Osvieňcime minister objavil. V tom sa zhodli jednohlasne všetky izraelské noviny.

Po holokauste ťažký život

Aj tak už bol pamätný deň plný horkosti. Nielen z bolesti za tými, čo skončili v plynových komorách, ale aj zo zdesenia z toho, ako v židovskom štáte žijú tí, čo prežili.

V nedeľu večer odvysielali dva veľké izraelské televízne kanály v hlavnom vysielacom čase dokument Morálka reparácií. Investigatív-

ni žurnalisti, ktorí na ňom pracovali, prišli k šokujúcemu záveru.

Izrael je zo západných krajín najhorším miestom pre život ľudí, čo prežili holokaust. Až 80-tisíc zo štvrt' milióna, čo tu žije, je v ťažkej núdzi. Mnohí dostávajú mesačne len 1800 šekelov (necelých 11-tisíc korún). Liter mlieka či škatuľka najlacnejšieho syra stojí vyše 5 šekelov, poplatky v najlacnejších sociálnych bytoch sú od 500 šekelov.

Práve títo ľudia včera usporiadali vlastnú alternatívnu spomienku na holokaust. V čase, keď izraelskí poslanci čítali mená 6 miliónov umučených v koncentrákoch, stáli pred Knesetom a rozprávali, ako ťažko sa im žije. Jedna z účastníčok protestu televízii Chanel 2 povedala, že sa cíti ako sviatočný porcelán. „Tiež nás vytiahnu raz za rok a pýšia sa nami. Pritom celý čas na nás padá prach.“

Jana Shemesh, Tel Aviv
SME, 17.4.2007

Nový pomník

Presne pred 60 rokmi v Bratislave popravili prezidenta Slovenského vojnového štátu doktora Jozefa Tisa. Výročie si na martinský cintorín prišlo pripomenúť asi 500 ľudí. Na hrobe odhalili nový pomník. Stále pritom nie je jasné, či v hrobe naozaj ležia pozostatky Jozefa Tisa.

Na miesto Tisovej popravy si prišlo výročie pripomenúť iba 20 ľudí v seniorskom veku.

Jozefa Kútiková, priama svedkyňa popravy: „To sa pamätám, že povedal, dušu dávam bohu, srdce národu a s telom vy lotri spravte čo chcete.“

AA: „On bol postavený pred tak náročnú úlohu, že neviem kto z vás by ste ju boli zvládli ľahšie ako on.“

Podľa historikov bol Tiso jednou z najvýznamnejších osobností Slovenska a jeho poprava bola politická chyba.

Ján Ďurica, historik: „Arcibiskup Kmeťko povedal pred takzvaným národným súdom, Tiso, to bol pre nás Slovákov po Svätoplukovi naša druhá hlava, veď vyše tisíc rokov obnovil jeho štátnosť.“

Stanislav Mičev, historik: „Možno na jeho škodu bol politikom v dobe, ktorá bola poznamenaná nástupom nacizmu v Nemecku a práve kolaborácia s nacistickým Nemeckom spôsobila podľa mňa aj pre slovenský národ, aj pre neho samotného životnú traumu.“

Na cintorín si už prišli výročie popravy pripomenúť stovky ľudí. Na hrobe pribudol nový pamätník. Aj keď miesto Tisovho posledného odpočinku je napriek nedávnej exhumácii zatiaľ len symbolické.

AA: „Jak sa hovorí, aj Ježiš Kristus mal neveriaceho Tomáša, dneska sú už všetci spokojní aj sa mi priznali, že neverili, ale sú radi teda, že to otvorili a že sa to stalo.“

Ani 60 rokov po poprave doktora Jozefa Tisa nie je jasné, či jeho telo naozaj spočíva v tomto hrobe na martinskom cintoríne. Definitívnu odpoveď dá až analýza DNA a jej výsledky by sme mali spoznať na budúci týždeň.

Michal Farkašovský
TV Markíza, 19:00, 18.4.2007

Gavendov právny štát

Exhovorca Konferencie biskupov Slovenska Marián Gavenda neuberí, že máme právny štát, pokiaľ budú riaditelia televízií žiť na slobode. Naštvalo ho totiž, že médiá prinášajú správy o mravných pokleskoch mládeže.

Preto by odporúčal ako krok správnym smerom predbežne zavrieť šéfov všetkých televízií a šéfredaktorov bulváru.

Ideálna spoločnosť podľa predstáv našich cirkevníkov začína nadobúdať pekné kontúry.

Hreha s Mikom sediaci v base po boku Majského. Za hriechy z minu-

losti by im možno do cely prideliť i Kňažka, Ruska a Repčička.

V tom istom čase by agent ŠtB pokojne kázal v Trnave o morálke.

Namiesto smutnej pravdy o dekadách, ktoré si na chodbách škôl pomaly nakrúcajú porno, by médiá prinášali arcibiskupove posolstvá odtrhnuté od reality.

Áké šťastie, že cirkev už nerozhoduje o našom živote. Škoda len, že títo ľudia môžu hlásať svoje nenávistné bludy za peniaze všetkých.

MATEJ ŠTRBÁK
Plus jeden deň, 17.4.2007

Gavenda: Do basy s nimi!

Bývalý hovorca Konferencie biskupov Slovenska by najradšej videl za mrežami aj šéfa STV Radima Hreha, ale aj všetkých ostatných riaditeľov televízií.

Marián Gavenda to riadne rozbaliť! Riaditeľov všetkých slovenských televízií by najradšej poslal do chládku. Tento názor vyjadril v Katolíckych novinách, ktorým šéfuje.

Naštvalo ho totiž, že médiá si dovoľujú informovať o erotických zábavkách dnešných maloletých.

„Ak sa šíria javy, nad ktorými sa zdanlivo ‚sväto‘ rozčuľuje komerčný bulvár, bolo by treba urobiť najmenej krok dopredu a predbežne zatknúť riaditeľov všetkých televízií a šéfre-

daktorov všetkých bulvárov. . . „ vyhlasuje v komentári Gavenda. „Kým však budú na slobode riaditelia televízií a šéfredaktori bulvárnych médií. . . neuberím, že žijem v právnom štáte, „ dodáva.

O stanovisko k týmto šokujúcim slovám sme požiadali aj KBS. „Je to názor šéfredaktora, KBS nevydáva tieto noviny, „ povedal nám jej hovorca Jozef Kováčik. Vydavateľom je totiž Spolok svätého Vojtecha.

Pikantné je, že predsedu spolku menuje práve KBS.

Šéf STV Radim Hreha sa rozhodol na Gavendove slová nereagovať.

MATEJ ŠTRBÁK
Plus jeden deň, 17.4.2007

Interrupcie rozhodnú na jeseň

O ústavnosti interrupčného zákona, ktorý pred šiestimi rokmi na Ústavnom súde napadla skupina poslancov, najmä z KDĽ, plánuje súd rozhodnúť na jeseň, povedala jeho nová predsedníčka Iveta Macejková po stretnutí s prezidentom Ivanom Gašparovičom.

Všetci sudcovia dostali materiál, aby si ho naštudovali, do týždňa by sa mal určiť termín zasadnutia pléna. „Rozhodneme na jeseň,“ povedala Macejková. Starší prípad na súde nie je. Súd dlhodobo nebol kompletný, a preto rozhodnutie v citlivej otázke odkladal.

Poslanci v podnete píšú, že zákon neposkytuje do 12. týždňa tehotenstva nijakú ochranu plodu. Vyhláška navy-

še z genetických dôvodov umožňuje prerušiť tehotenstvo až do 24. týždňa.

Gašparovič podporil snahu Ústavného súdu a ministerstva spravodlivosti presunúť rozhodovanie o sťažnostiach na prietahy v súdnom konaní na iné súdy. Zámer pred časom predstavil spolu s Macejkovou minister Štefan Harabin. Sťažnosti na nečinnosť súdov tvoria 49 percent podaní na Ústavný súd.

Macejková povedala, že do jej agendy sa prenieslo 996 podaní z predchádzajúceho obdobia. „Za dva mesiace fungovania súdu plénum predjednálo 33 volebných sťažností, z nich 17 zamietlo.“ (čtk, r), SME, 17.4.2007

Hľadajú sa ostatky prezidenta Jozefa Tisa

Pochybnosti o tom, kde pochovali Jozefa Tisa, trvajú aj 60 rokov po jeho poprave. Čoraz viac ľudí si myslí, že hrob v skutočnosti neexistuje. Telesné ostatky bývalého prezidenta slovenského vojnového štátu po tajnom pohrebe údajne spopolnili. Historickú hádanku má rozlúštiť veda. Výsledky skúšky DNA však stále nie sú známe.

Zachovali sa podrobné záznamy o posledných Tisových hodinách, dokonca minútach, nie je však jasné, čo všetko nasledovalo po poprave. Vykonal ju bratislavský kat Jozef Appel s dvoma pomocníkmi 18. apríla 1947 medzi piatou a pol šiestou hodinou ráno.

Samotný akt popravy sa udial na dvore väznice Justičného paláca v Bratislave a trval presne osem minút. „Kat sa pokúšal trhnutím slučky zlomiť odsúdencovi krčný stavec, dosť dlho to nešlo,“ poznamenal si Tisov obhajca Ernest Žabkay. Appel mával podľa pamätníkov lepšie aj horšie dni, tento zrejme nebol najlepší. Žabkay však až do smrti popieral dosť rozšírenú verziu o tom, že poprava jeho mandanta sa na prvý raz nepodarila.

O pol šiestej súdny lekár skonštatoval smrť. Kapucín páter Hilár dal Tisovi sväté pomazanie a štátny zástupca nariadil, aby mŕtvolu strážili, kým sa prijmú ďalšie opatrenia. Nasledujúce hodiny tohto dňa sú však obostreté tajomstvom. Rezort vnútra vydal iba oficiálnu správu o bezproblémovom vykonaní absolútneho trestu: „Na popravu šiel odsúdený pokojne a modlil sa, aj pri výkone exekúcie sa stále modlil a odpovedal po latincky na modlitby kňaza,“ uvádzalo sa v správe. Ani zmienka o pohrebe, kde a kedy sa bude konať.

Vysokopostaveným úradníkom na slovenskom vnútre bol vtedy Jozef Lietavec, člen KSS. Pred piatimi rokmi v rozhovore pre Pravdu pripustil, že v súvislosti s popravou sa prijímali prísne bezpečnostné opatrenia, očakávali sa totiž masové protesty Tisových prívržencov, preto aj pohreb sa musel konať tajne. „Nakoniec sme si však vydýchli s úľavou, lebo protesty boli len ojedinelé a mali lokálny charakter,“ dodal Lietavec.

Spopolnili ho, alebo nie?

Sám Tiso chcel byť pochovaný

podľa cirkevných obradov vo svojej farnosti v Bánovciach nad Bebravou. Želanie vyslovil v predvečer popravy v rozhovore s členom súdneho senátu Ľudovítom Benadom, ktorý mu oznámil zamietnutie žiadosti o milosť. „Zamietol, no dobre,“ zareagoval odsúdený a mal zrejme na mysli prezidenta ČSR Edvarda Beneša. Ďalej si želal stretnutie s príbuznými a aby mu zavolali svedníka. Splnili mu len posledné dve želania.

Spomedzi hlavných aktérov procesu s Tisom žije už len Anton Rašla, jeden z troch žalobcov. Niekedy v roku 2000 sa mu zdôveril jeden z bývalých šéfov bezpečnosti. Tisa podľa tohto svedectva najprv pochovali na Martinskú cintorínu v jednom z troch vykopaných hrobov, neskôr však jeho ostatky exhumovali a spopolnili. „Vraj tak urobili v obave, že hrob sa stane pútnickým miestom Tisových prívržencov,“ vysvetľuje Rašla. Pred piatimi rokmi to redaktorovi Pravdy potvrdil aj 88-ročný Lietavec. „Nebol som pri tom, ale od dôveryhodných ľudí som počul, že telesné ostatky Jozefa Tisa nakoniec spopolnili,“ povedal.

Ako prvý však s touto verziou prišiel Pavol Čarnpurský, poslanec Slovenského snemu v čase vojny. V pamätiach uviedol, že ešte ako šéfredaktor Katolíckych novín dostal anonymnú písomnú správu o dôvernom zasadnutí povojnovej československej vlády. Minister vnútra Václav Nosek mal na rokovaní referovať, že Tisove telesné ostatky boli dodatočne spopolnené v brnianskom krematóriu.

Po tejto stope sa svojho času vydali mnohí pátrači. Výsledky ich úsilia zhrnul pred časom Ladislav Belás, nitriansky sídelný kanonik a správca diecéznej knižnice. Podľa neho sa zatiaľ nepodarilo nájsť nijaký písomný dokument o mieste uloženia Tisových telesných ostatkov do zeme alebo o ich spopolnení. Nenašiel sa ani v krematóriách, ani v príslušných biskupských záznamoch. Zachovala sa však zápisnica z 19. apríla 1947, ktorú podpísal prokurátor Ján Novomeský. Podľa nej Tisa pochovali na verejnom Martinskom cintoríne v prítomnosti saleziánskeho kňaza Jozefa Staša, ktorý „vykonal pohreb podľa obradu rímskokatolíckej cirkvi“. Exi-

lový historik Milan Ďurica vo svojich publikáciách tmočí Stašovo svedectvo z konca 40. rokov. Podľa neho po Staša prišli v noci autom, dlho ho vozili po meste so zaviazanými očami, až sa ocitol v miestnosti s truhlou, ktorá už bola zavretá. Žiadal, aby mu ju otvorili, a tak sa presvedčil, že v nej leží Tiso.

Podľa ďalších svedectiev boli v tej noci na Martinskom cintoríne vykopané až tri hroby, ale v registri pochovaných ostali tri prázdne rebríky. Žabkay v spomienkach uvádza, že Tisovi príbuzní žiadali hneď exhumáciu ostatkov, ktoré mienili umiestniť v rodinnej hrobke v Bytči, ale nedostali na to povolenie úradov.

Čaká sa na skúšky DNA

Stúpenci Tisa sa napriek tomu v pre nich pamätných dňoch zhromažďujú pri jedinom, oddnes novým náhrobkom označenom hrobe. Aj nimi však zmietajú pochybnosti, preto sa dlhoročný nájomca hrobového miesta Stanislav Pánis rozhodol vyzdvihnúť telesné ostatky a podrobiť ich skúške DNA. Tiso mal siedmich súrodencov (ďalší traja zomreli v ranom detstve), ktorí majú plno potomkov, preto s porovnávacími vzorkami na testy biologickej príbuznosti by nemali byť problémy.

Zaráža však, že za hrobové miesto na Martinskom cintoríne platí nájomné predseda strany Slovenská národná jednota, a nie niekto z príbuzných. Napríklad Andrej Trnovec, Tisov prasnovec, ktorý vlni viedol do parlamentných volieb iný politický subjekt podobného razenia - Slovenskú ľudovú stranu. „Túto otázku nikdy ani nenadhodil,“ zareagoval Pánis. Sám Trnovec sa k nej odmietol vyjadriť a tvrdí, že o pokuse s DNA testom nič nevie.

Podľa riaditeľa mestského pohrebniectva Miloslava Hrádku vyzdvihli z údajného Tisovho hrobu iba časť stehennej kosti a „nejaké ďalšie kosti“. Hrádek si však myslí, že mohli patriť niekomu inému, pochovanému tam ešte pred Tisom. Svetlo do záhady by mohli vnieť výsledky testov, trvajú však dlho - už 10 dní. Istá bratislavská súkromná firma, ktorá sa venuje skúškam DNA, ich totiž dokáže urobiť do

päť dní. Podľa Pánisa budú výsledky známe až na budúci týždeň.

Prezident slovenského štátu Jozef Tiso u rišského kancelára Adolfa Hitlera. Po skončení vojny ho súdil Národný súd v Bratislave, v ktorého sále sa rozpráva s obhajcom Ernestom Žabkayom.

Čo sa kládlo Tisovi za vinu

- pričínal sa o rozbitie ČSR, odstránenie demokratického poriadku a zavedenie fašistického režimu

- v značnej miere podporil vojenské, politické a hospodárske záujmy nacistického Nemecka

- pričínal sa o vypovedanie vojny ZSSR a Spojencom

- maril boj slovenského národa proti zradcom a okupantom za slobodu a obnovenie ČSR

- spolupôsobil pri prenasledovaní účastníkov Povstania a inak pomáhal okupačným vojskám

- spôsobil iným protiprávne ujmy pre rasovú, národnú, náboženskú a politickú príslušnosť

Zdroj: Rozsudok Národného súdu vynesý 15. 4.1947

Vladimír Jancura, PRAVDA, 18.4.2007

Svoju úlohu nezvládol

Historik Dušan Kováč v rozhovore pre HN:

Ako sa dá historicky zhodnotiť postava Jozefa Tisa?

- Bol to politik, ktorý v dobe, keď sa dostal do vedúcej pozície - a treba povedať, že to nebola ľahká doba - nezvládol úlohu, ktorú sa podujal hrať. Teda úlohu vodcu slovenského národa. Zatiahol Slovensko do Hitlerovho područia, do vojny po boku Hitlera, zaviedol nedemokratický režim s opatreniami voči vlastnýmobyvateľom židovského a rómskeho pôvodu. A on bol ten, kto dal súhlas na vstup nemeckých vojsk na Slovensko.

Čo by znamenalo pre Slovensko, keby neurobil ústupky voči Hitlerovi?

- Nejde ani o to, či s tým súhlasil, on to robil - a to je rozdiel. Bol tu určitý tlak z Nemecka, ale ani Miklós Horthy v Maďarsku, ani Bulhari, to neurobili. Antisemitizmus bol jednoducho súčasťou politiky tej garnitúry, aj politickej strany, na ktorej čele stál Tiso.

Tisov režim deportoval Židov. Cirkev si ho uctila

BRATISLAVA - Záušná omša za prezidenta prvého slovenského štátu Jozefa Tisa (jeho éru poznamenali deportácie slovenských Židov a arizácie ich majetku - pozn. red) sa konala včera v zaplnenom bratislavskom blumentálskom kostole. „Omša za Tisa? Keby som vedela, ani neprídem. Ja som si však pred rokom zaplatila záušnú omšu za môjho otecka,“ povedala nám pani z Bratislavy. Cirkev problém nemá. „Za každého človeka, ktorý zomrie, je možné slúžiť záušnú omšu, zvlášť ak bol kňaz,“ tvrdí hovorca Konferencie biskupov Slovenska Jozef Kováčik. Tisom, od ktorého popravy včera uplynulo 60 rokov, sa bude zaoberať Rada pre interpretáciu cirkevných dejín. „Nesprával sa celkom ako kresťan a bolo to známe,“ tvrdí historik Dušan Kováč.

red, HN, 19.4.2007

Farár o Tisovi: Nebol to vrah!

Šesťdesiat rokov po poprave odhalili prezidentovi vojnového štátu nový pomník.

Ta je určite pochovaný Jozef Tiso! Väčšina zhruba z 500 ľudí, ktorí si včera prišli na Martinský cintorín v Bratislave pripomenúť 60. výročie popravy prezidenta vojnového štátu, tomu verila. Práve včera odhalili Tisovi nový pomník a do hrobu uložili jeho údajné pozostatky. „Nebol to žiadny vrah ani zločinec, ale muž, ktorý obetoval život,“ tvrdí farár Blu-mentálskeho kostola v Bratislave Štefan Herényi, ktorý nový pomník posvätil. „Kedysi som spravoval tento cintorín, a preto som prevzal starosť nad pomníkom,“ hovorí farár a dodáva, že aj prezident Tiso si zaslúži „trošku krajší pomník“. Podľa neho by mala byť pravda o Tisovi konečne povedaná a odhalená. Ešte pred 16.

hodinou, na ktorú bol naplánovaný začiatok odhalenia nového pomníka, sa z cintorína ozývali náboženské piesne. Kto prišiel neskôr, nemal šancu sa dostať k Tisovmu hrobu. Väčšina ľudí tvorila staršia generácia, semtam sa objavili aj mladíci s vyholenými hlavami. Tí sa pri vstupe na cintorín nevyhli poUcajnej kontrole. Mužov zákona tam bolo približne tridsať, veľa práce však nemali. Celá spomienka sa niesla v pokojnej atmosfére, len občas zlyhala technika. Ako to už pri stretnutí prívržencov Jozefa Tisu býva, spievali sa rôzne náboženské piesne a vtedajšia hymna slovenského štátu - Hej Slováci. Na cintorín prišiel aj podpredseda Matice slovenskej Stanislav Bajaník a bývalý predseda NR SR za HZDS Marián Augustín Húska.

Peter Žatko, HN, 19.4.2007

Cirkev ide skúmať pôsobenie Jozefa Tisa. Čo si o tom myslíte?

- Cirkev by to asi mala urobiť, pretože to je jeden z problémov. Nakoniec, porušil aj určité zásady, ktoré sú súčasťou učenia cirkvi. V Holíči vyhlásil, že človek má milovať predovšetkým seba a zbaviť sa všetkého, čo mu škodí - Židia Slovákom škodia, a preto sa ich treba zbaviť. On sa nesprával celkom ako kresťan.

Prečo sú stále aj medzi niektorými historikmi spory okolo osoby Jozefa Tisa?

- Určitá skupina ľudí nehodnotí racionálne, ale vystupuje skôr na emocionálnej rovine. Niektorí vnímajú Tisa ako kňaza a popraviť kňaza, to je automaticky znak nejakého martýrstva. Na Slovensku často vnímame aj niektorých súčasných politikov nie cez ich činy, ale cez charizmu. Tiso určite tú charizmu mal. Aj to bol dôvod, prečo ho Hitler na Slovensku nechal, pretože ho potreboval. Keby ho nepotreboval, bol by prvý, kto by zmizol zo scény.

**ANNAMÁRIA DÔMEOVÁ
HN, 19.4.2007**

Druhé výročie

Dnes uplynuli presne dva roky odvtedy, čo svet spoznal nástupcu Jána Pavla II. 265. pápežom v histórii sa stal nemecký kardinál Ratzinger, ktorý si zvolil meno Benedikt XVI. Niektorí teológovia tvrdia, že od čias Martina Luthera nijaký Nemeec neovplyvnil cirkev tak, ako práve Jozef Ratzinger.

Hovorí sa kto vchádza do konkláve ako pápež, vychádza z neho ako kardinál. Znamená to, že ani najväčší favorit nemá nič isté. Pred dvoma rokmi sa ale práve najhorúcejší kandidát pápežom aj stal.

Prvý prejav po zvolení, 19.4.2005

Pápež Benedikt XVI.: „Som jednoduchým a pokorným robotníkom na pánovej vinici.“

Jozef Kováčik, hovorca Konferencie biskupov Slovenska: „Z pancierového pápeža sa zrazu stal človek, ktorý je veľmi blízko tým ostatným ľuďom a už to prvé gesto, tie zdvihnuté ruky, to nebolo gesto uzatvoreného človeka, ale človeka veľmi otvoreného.“

Predseda Konferencie biskupov Slovenska si najviac cení dva dokumenty Benedikta XVI. Boh je láska a Sviatosť lásky.

Mons. František Tondra, predseda Konferencie biskupov Slovenska: „V týchto dokumentoch zdôrazňuje to najväčšie, čo cirkev pre svet prináša a to je láska.“

Jozef Kováčik, hovorca Konferencie biskupov Slovenska: „Myslím si, že jednoznačne ukázal cestu ekumenizmu, najmä smerom k pravoslávii.“

Mons. František Tondra, predseda Konferencie biskupov Slovenska: „Veľmi mu leží na srdci zblížovanie národov, zblížovanie kultúr aj nábožensky rozdelených spoločností.“

Benedikt XVI. bude zrejme aj naďalej pokračovať v ceste ekumenizmu. Jeho veľkým cieľom je zblížiť katolíkov s pravoslávnyimi a to predovšetkým Rusko.

Lubica Pilzová

TV Markíza, 19:00, 19.4.2007

Druhé výročie zvolenia pápeža Benedikta XVI.

Kolégium kardinálov zvolilo 19. apríla v roku 2005 nemeckého kardinála prefekta Kongregácie pre náuku viery Josepha Ratzingera za 265. pápeža. Za nástupcu zosnulého Jána Pavla II. hlasovalo až 115 kardinálov. Svätý otec Benedikt XVI. sa počas dvoch rokov svojho funkčného obdobia vyjadroval k mnohým aktuálnym udalostiam. Viackrát vyzýval na okamžité prímerie na Blízkom východe a na ukončenie bojov na celom svete. Vyzýval na starostlivosť o životné prostredie a zasadzoval sa proti manželstvám bez sobášneho listu, proti teóriám o práve homosexuálov na sobáš a zdôraznil posvätnosť života od počatia po jeho prirodzený koniec. Dva roky v úrade pápeža Benedikta XVI. z pohľadu médií hodnotí hovorca Konferencie biskupov Slovenska Jozef Kováčik.

„Pápež Benedikt XVI., predtým kardinál Joseph Ratzinger sa dostal do úplne novej situácie, to znamená z profesora, z človeka, ktorý väčšinou riešil dogmatické otázky sa stáva zrazu pastor, pastier cirkvi, biskup Ríma a myslím si, že v tejto situácii na prvý pohľad sa môže stať pre takého človeka nepohodlná, on sa jej veľmi dobre zhostil, naozaj stal sa pastierom, povedzme si len jeho príhovory, predtým to boli siahodlhé vety, teraz keď si pozrieme jeho príhovory, sú to jednoznačne krátke vyjadrenia, veľmi priblížené človeku a pritom nezanedbáva hĺbku. Z tohto pohľadu veľmi dobre pápež Benedikt XVI. dokázal zlúčiť úlohu učiteľa a úlohu pastiera. Čiže myslím si, že tie dva roky jednoznačne vyvrátili akékoľvek obavy v rôznych svetových médiách a myslím

že krásne to bolo vidieť práve pri jeho osemdesiatich narodeninách, že takmer unisono tie médiá naozaj veľmi pozitívne hodnotili jeho doterajší pontifikát.“

Pápež Benedikt XVI. počas svojho pontifikátu vydal encykliku Deus Caritas, Boh je láska a Apoštolskú exortáciu o eucharistii s názvom Sviatosť lásky. Nedávno tiež vyšla kniha jeho osobných meditácií Ježiš Nazaretský. Od roku 2005 absolvoval 5 zahraničných apoštolských ciest. V roku svojho zvolenia sa zúčastnil na svetovom Stretnutí mládeže v nemeckom Kolíne. V máji minulého roka navštívil rodisko Karola Wojtyllu, Poľsko. V júli sa zúčastnil na svetovom stretnutí rodín v španielskej Valencii. V septembri zavítal do svojej rodnej krajiny Nemecka a napokon koncom roka uskutočnil historickú návštevu Turecka. Krajinu navštívil aj po kritike výrokov na adresu proroka Mohameda, ktoré vyslovil počas svojho pobytu v Bavorsku. Hovorí opäť Jozef Kováčik.

„Myslím si, že aj inteligentný moslimský svet uznal a bolo to povedané aj verejne v Turecku, že išlo o hru novinárov, to znamená vytrhnuté veci z kontextu a pápež nikdy nemal ani najmenšiu myseľ uraziť predstaviteľov iného náboženstva, zvlášť ak ide o veriacich jedného živého Boha, takže myslím, že toto všetko treba zasadiť do určitej štruktúry, ktorá nebude nikdy nejako naklonená pravde a pravdivým myšlienkam, ale myslím si, že tá pokora, tá jednoduchosť, akou pápež absolvoval svoju cestu v Turecku, dala jednoznačnú odpoveď na túto otázku.“ **Rádio Lumen, 17:30, 19.4.2007**

USA- zverejnili video vraha

Americká televízia NBC zverejnila video, ktoré jej do redakcie poslal vrah z univerzity vo Virgínii. Zásielka obsahovala okrem videa 43 fotografií, z ktorých 11 zobrazuje Čcho Seung-Huia ako mieri do objektívu strelnou zbraňou. „Zahnali ste ma do kúta a dali mi jedinou možnosť. To rozhodnutie bolo vaše. Teraz máte na rukách krv, ktorá sa nikdy nezmyje, vďaka vám zomriem ako Ježiš Kristus pre inšpiráciu generácie slabých a bezbranných.“ 23-ročný študent zastrelil 32 ľudí a potom spáchal samovraždu.

Martina Jančeková, STV, 19:30, 19.4.2007